

Biskop D. G. Monrads andet giftermål

*Af cand. oecon. Erik Ebsen Petersen
Lions Park, juli 2013*

Ditlev Gerhard Monrad blev født 24. november 1811 og døde som 76-årig 28. marts 1887. Monrad blev gift første gang 1. maj 1840 med Emilie Lütthans, født 21. juli 1815. Hun var syg i lange perioder og fik konstateret en alvorlig cancer – en tid levede hun med colostomi, men døde så 9. september 1871, kun 56 år gammel. Men Monrad skulle ikke ende sine dage som enkemand. 17. februar 1875 skriver han fra Bispegården i Nykøbing F. til kongen, Christian IX:

Allernaadigste Konge!

Jeg tillader mig herved allerunderdanigst at melde Deres Majestæt, at jeg igaar blev viet til Enkefru Hage, født Tutein, og udbeder mig Deres Majestæts allernaadigst beskyttende Velvillie for den indgaaede Forbindelse. Navnlig vilde det være mig kjært, om Deres Majestæt vilde tilkendegive Deres allerhøieste Mishag, om Nogen skulde driste sig til at finde, at jeg var lovlig gammel til at gjøre noget Saadant, selv om De selv skulde være af samme Mening.

Allerunderdanigst

D. G. Monrad

Enkefru Emmy Hage blev født 4. oktober 1832 og var således 43 år gammel på bryllupsdagen, brudgommen var 64. Emmy Hage var enke efter Byfoged Hother Hage, hun var datter af Hofjægermester Tutein på Marienborg på Møen.

Kongens reaktion på Monrads brev er dateret 21. Februar 1875:

Naar jeg i dag takker Biskoppen for Deres Skrivelse med Underretning om Deres afholdte Bryllup, saa kan jeg ikke nægte, at Efterretningen herom har overrasket mig, men da Deres Frue skal være i Besiddelse af udmærkede Hjertens Egenskaber og gode Aandsevner, saa er det mit Haab, at De vil finde en rigtig Lykkelig Huuslighed, som De forhaabentlig i mange Tider uforstyrret maa nyde ved hinandens Side.

Med dette oprigtige Ønske forbliver jeg Deres hengivne
Christian R.

Monrads ældste søn Viggo (1843-1923), som var forblevet på New Zealand, fik den store nyhed gennem et brev fra sin søster, Louise (1845-1921). I et brev af 13. marts 1875 til sønnen skriver Monrad bl.a.:

Da vi vare komne til at holde af hinanden, saa vi ingen Grund til, hvorfor vi ikke skulde leve sammen. Det er en storslaet, højhjertet Kvinde, der deler mine Interesser, og med hvem jeg kan faae et virkeligt aandeligt Samliv. (...) Der er Udsigt til, at Livet i Bispegaarden vil blive i alle Henseender lykkeligt. Saa beder jeg Dig om, min kjære Søn, at du vil i Tanken, om end maaske med et lille Suk glæde dig over min Glæde.

Din hengivne Fader

D. G. Monrad

NB: Monrad var statsminister og hovedansvarlig for den nationale katastrofe i 1864. I sorg og græmmelse gik han sammen med sin familie i 1865 i frivilligt eksil i New Zealand. Han kom tilbage i 1869 og blev biskop igen i 1871. I 1879 blev han æresdoktor ved Københavns Universitet.

Note: Anførte breve er trykt i *D. G. Monrad: Breve*, udgivet af Svend Hauge (G.E.C. Gad, København 1969).